

DAT VARKENTJE ZULLEN WIJ WEL EENS EVEN WASSEN

("Dat varkentje zult wij wal ens effen wassen")

Blijspel in drie bedrijven

door

LINY TE BRAKE

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DAT VARKENTJE ZULLEN WIJ WEL EENS EVEN WASSEN** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **LINY TE BRAKE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2023 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

Telefoon (03)3.66.44.00,

E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Betty Konings - Verzorgende begeleid wonen. Werkt met hart en ziel om de bewoners een fijne oude dag te geven.

Greta - Bewoonster. Pittige tante, ligt vooral met Cor vaak in de clinch.

Annie - Bewoonster. Oud dametje. Loopt met een rollator. Kan het goed vinden met Greta.

Cornelis Hoekstra - Bewoner. Wordt meestal Cor genoemd. Oude mopperpot. Kan absoluut niet tegen zijn verlies.

Jan Overkamp - Bewoner. Een man van weinig woorden. Hoort alleen wat hij horen wil. Zit meestal met zijn neus in de krant of in een boek.

Piet te Molder - Bewoner. Rustige man.

Daysie - Kleindochter van Annie. Leuke vlotte meid. Komt uit Amerika. Spreekt Nederlands met een Amerikaans accent.

Trudy - Vrijwilligster op "De Lindeboom". Neemt iemand graag in de maling.

Veronique de Groen - Jonge dame. Verwaand, bezig en ongeduldig typetje. Ziet er altijd tip top verzorgd uit. Hoge hakjes. Liefst in een (kort) nauwsluitend rokje zodat zij zich slechts in korte dribbelpasjes over het toneel kan bewegen.

DECOR:

Het decor stelt een huiskamer voor in een verzorgingstehuis begeleid wonen.

Rechtsachter is een open doorgang naar de uitgang en de kamers van Jan, Piet en Cor. Linksachter is een open doorgang naar de keuken.

Achter twee deuren naar de kamers van Greta en Annie.

Op het toneel staat een tafel met stoelen, een bankje met salontafel, kast.

Op de achterwand een lichtsakelaar en een thermostaatknop van de verwarming. Verder naar eigen idee in te richten.

Een woensdagmorgen in het najaar

(Jan, Cor en Greta zitten aan tafel. Jan en Cor lezen de krant, Greta schilt aardappels. Annie zit op de bank, is bezig met een haak- of breiwerkje)

GRETA: *(kijkt in de pan)* Zo, nog een paar erbij en dan denk ik dat ik wel genoeg heb. Fijn toch dat wij de zuster zo een beetje kunnen helpen?

ANNIE: Dat is het zeker Greta. En wij hebben er immers ook de tijd wel voor.

GRETA: Zo is dat. Ze is al druk genoeg met ons. En als wij om de beurt de aardappels voor haar schillen, stelt het ook niks voor. Dus Cor, morgen ben jij aan de beurt.

COR: Wat! Ikke aardappels schillen? Ben jij gek. Dat is vrouwenwerk.

ANNIE: Ha! Cor de aardappels schillen? Dat wordt helemaal niks. *(tot Greta)* Vorige week toen jij met de griep in bed lag heeft hij na lang aandringen van de zuster de aardappels geschild. Nou ja schillen? *(wijst)* Zulke dikke platen heeft hij er af gesneden. Met het gevolg dat er krieltjes overbleven.

COR: *(nors)* Overdrijf toch niet zo. Brei jij nou maar lekker verder en bemoei je er niet mee. *(leest verder in zijn krant)*

GRETA: Laat hem maar Annie, als ik de aardappels zo geschild heb, zullen we nog wel een potje rummikub spelen samen?

ANNIE: Ja Greta, dat kunnen we wel doen. *(kijkt op haar horloge)* Dat kan nog mooi voordat we gaan eten.

GRETA: *(liefjes tot Cor)* Zou jij misschien ook nog mee willen doen Cor?

COR: Ik prakkezeer er niet over. Jullie spelen zo vals als de neet.

GRETA: Och schei toch uit. Je kunt gewoon niet tegen je verlies.

COR: Hoe kom je daar nu weer bij? Dat is helemaal niet waar.

GRETA: Ach wat! De laatste keer toen je niet kon winnen... Cornelis Hoekstra heb je uit gif alle stenen door de kamer gesmeten. De zuster heeft ze in alle hoeken van de kamer bij elkaar moeten rapen. Twee stenen zijn er nog steeds kwijt.

ANNIE: Ja, een rode vier en een zwarte acht. De zuster is bang dat ze in de stofzuiger zijn terecht gekomen.

COR: Alsjeblieft! Schei toch uit met dat domme gekwaak, en laat het mij uitleggen hoe het werkelijk gegaan is. Moet je luisteren! Ik had nog maar een steen op mijn bordje liggen. De blauwe tien, en ik had al lang gezien dat ik die aan kon leggen. Maar dan komt zij (*wijst op Greta*) even in actie. Haalt ze net voordat ik aan de beurt ben alle setjes die op tafel liggen uit elkaar. Alles wordt verplaatst.

Minstens vijf minuten is ze aan de beurt geweest. En dat mag ook niet volgens de regels. Als ik ooit! Ooit nog een keer met jou rummikub.....? Dan zetten we er een zandloper bij.

En toen eindelijk gooit ze haar bordje om en roept: Ik ben ze kwijt. Bleef ik mooi zitten met mijn blauwe tien!

GRETA: Ja Cor, dat is nu eenmaal het spel.

COR: Ach wat! Jullie vrouwen zijn altijd de boel aan het verplaatsen. Mijn Truus had daar ook een handje van. De ene week stonden de koffiekopjes helemaal onder in het aanrecht, en de andere week stonden ze helemaal boven in het aanrecht. Gek werd ik ervan. Ik kon in mij eigen huis, mijn eigen spul niet eens meer vinden. (*Greta gooit met een plons een aardappel in de pan. Cor houdt de krant omhoog. Boos*) Zeg, kijk je een beetje uit wat je doet!

GRETA: Je kunt ook op de bank gaan zitten met je krant.

COR: Waarom moet ik altijd verhuizen? Doe het lekker zelf.

ANNIE: Laat die mopperpot nou maar Greta. Dan doen we het wel samen. Of wil jij nog meedoen Jan?

JAN: Wat zeg je?

ANNIE: (*roept*) Of je met ons nog een potje rummikub wilt spelen?

JAN: Nee dankjewel. Ik heb de krant nog niet uit.

ANNIE: Ook goed! Dan doen we het straks fijn met ons beiden Greta. Dat geeft tenminste geen geruzie.

GRETA: Zo is dat Annie! Ach ja, kerels! Je bent er meer verlegen mee als om.

ANNIE: (*na even*) Oh nee! Nou moet ik eerst nodig. (*legt haar handwerkje op de tafel*) Zuster! Zuster!

COR: Hoor je dat Jan? Daar begint ze weer. Kan ik dan nooit eens

rustig de krant lezen? (*stoot Jan een keer aan*) Zeg jij er dan eens een keer wat van. Misschien dat ze naar jou wel luistert.

JAN: (*houdt zijn hand achter het oor*) Wat zeg je?

COR: Dat ze eens op moet houden met dat geschreeuw!

JAN: Wie schreeuwt er dan? Ik heb niks gehoord.

COR: Laat maar.

ANNIE: Zuster! Zuster! (*staat op*)

GRETA: Alsjeblieft Annie, blijf nou toch even zitten. Straks val je ook nog. (*Annie luistert niet naar haar en loopt een eindje van de tafel*) Wacht! Als je dan toch met alle geweld in de benen wil, neem dan in ieder geval je rollator mee. (*pakt voor Annie de rollator*)

ANNIE: (*terwijl ze heen en weer over het toneel loopt*) Zuster! Zuster! Ik moet plassen!

COR: (*stopt zijn vingers in de oren*) Schei toch uit met dat geschreeuw. De zuster komt zo wel. Oh, werkelijk, ik krijg er wat van!

ANNIE: Zuster! Zuster!

BETTY: (*op van rechts*) Sorry Annie dat ik je even liet wachten, maar ik moest even bijspringen op de afdeling hier beneden. Het is hier werkelijk soms een gekkenhuis! Gelukkig komt er vanaf volgende week een nieuwe vrijwilligster. Trudy heet ze. Die zal mij vast een hoop werk uit handen nemen. Kom maar gauw mee Annie.

GRETA: Ach ja zuster. Je bent maar druk met ons. (*Betty met Annie achter af naar de kamer van Annie*)

COR: Hè hè ! Eindelijk rust!

GRETA: Was dat nou nodig? Als jij nodig moet, dan wil je toch ook dat de zuster je snel helpt.

COR: Gelukkig kan ik mij daar zelf nog prima mee redden.

GRETA: Nou dat is dan fijn voor jou, maar een beetje meer respect voor een ander zou hier toch zeker wel op zijn plaats zijn. We zitten nu eenmaal hier omdat we ons thuis alleen niet meer zo goed konden redden. Poeh! Je mag onze lieve heer wel op je blote knieën danken dat ze jou hier hebben opgenomen. Ik had je mooi op de stoep laten staan.

COR: Ik kon mij anders nog prima alleen redden. En ik vraag mij soms wel eens af wat ik hier doe tussen al die oude lui!

GRETA: Tussen al die oude lui? Man ga toch heen fietsen! Vergeet niet dat je zelf inmiddels ook 85 bent.

COR: Ja, ik ben 85! Maar bij mij (*wijst op zijn voorhoofd*) functioneren alle draadjes hierboven gelukkig nog prima.

GRETA: Ha, ha! Het is alleen jammer dat die draadjes daar boven (*wijst op zijn voorhoofd*) af en toe een flinke kortsluiting maken.

JAN: Goed zo!! Greta! Daar kan hij het mooi mee doen.

COR: (*verbaasd*) En dat heb je wel gehoord?

JAN: Ja het floepte een keer in mijn oren, en ik kon weer horen. (*stopt zijn vingers in de oren*) Maar volgens mij zitten ze nu weer dicht.

COR: En dat geloof je zeker zelf?

JAN: Wat zeg je?

COR: Lees jij de krant nou maar. En bemoei je er alsjeblieft niet mee. Dit is iets tussen Greta en mij. (*tot Greta*) Dus jij wilt beweren dat ik ze hierboven niet allemaal op de rij heb?

GRETA: Ik beweer niks. Maar... ben jij laatst niet hier in het dorp met jouw scootmobiel in de hoogste versnelling de rotonde recht over gestoken?

COR: Ach ja, recht door is nooit om.

GRETA: Man! Weet je wel wat jij veroorzaakt hebt? Vijf auto's in de prak en de rotonde is urenlang afgesloten geweest voor alle verkeer. Geen mens kon van deze kant het dorp nog in of uit ! Het is nog een wonder dat je er zelf nog zo goed van afgekomen bent. Je had al je botten wel kunnen breken.

COR: Gelukkig is alles nog heel. Nou ja, op een schrammetje na. En moet je luisteren; er leiden meer wegen naar Rome.

GRETA: Ach ja, toe maar! Meneer heeft weer het laatste woord.

COR: Juist! Het laatste woord! Dus we zijn uitgepraat Greta. En mag ik dan nou eindelijk rustig mijn krant lezen?

GRETA: (*kribbig*) Ga je gang! Ik zal je niet meer lastig vallen. (*dan poeslief*) Wil je dan heel alsjeblieft nog wel even een ding voor mij doen?

COR: (*nukkig*) En dat is?

GRETA: Nou, kijk eens even. Wat denk je? Zou ik zo genoeg aardappels hebben geschild voor vanmiddag? *(zet de pan met aardappels op zijn krant)*

COR: *(kijkt in de pan. Nog steeds nukkig)* Hoe moet ik dat nou weten. Ik denk het wel en als we tekort komen... Dan eet jij maar een aardappel minder.

GRETA: Mooi! Dan stop ik ermee. *(gaat staan. Schuift de stoel achteruit en gooit gelijk een grote aardappel met een flinke plons in de pan zodat het water alle kanten op spat)*

COR: *(staat op)* Nee maar zeg! Kijk eens wat je doet!

GRETA: *(kijkt naar zijn broek die ook nat is geworden. Plagend)* Ongelukje gebeurd Cor? Ach ja, dat is ook al zo'n kwaaltje waar kerels op leeftijd mee te maken krijgen. Eens kijken, hebben we hier nog iets van een handdoek? Dan zal ik je de broek even droogmaken. *(pakt een theedoek die op tafel ligt en wil zijn broek droogmaken)*

COR: *(pakt haar de theedoek af)* Ben jij wijzer! Blijf van me af! Ik ga een beklag indienen! Wat denk je wel niet! Oude gaffeltang dat je bent! Ik laat me overplaatsen naar een andere afdeling.

GRETA: Doe dat maar. Wat mij betreft nog liever vandaag als morgen. *(gaat weer zitten)*

COR: En bedankt. *(gaat boos op de bank zitten)*

DAYSIE: *(komt van rechts op)* Surprise!

COR: Inderdaad! Zo'n verrassing komt hier echt niet elke dag over de vloer. *(bekijkt haar eens goed. Voor zichzelf)* Als ik zo'n muisje op zolder had, deed ik de kat weg.

DAYSIE: *(kijkt zoekend rond. Kijkt Greta vragend aan)* Grandma? *(vliegt op Greta af, gaat op haar schoot zitten en knuffelt haar bijna fijn)*

GRETA: Help! *(probeert zich los te maken)* Help! Help! Ik stik bijna. Wie ben jij?

DAYSIE: But grandma I am your granddaughter! Oh grandma I missed you so much.

GRETA: Wat zegt ze? Ik versta er helemaal niks van.

COR: *(nukkig)* Ze zegt dat ze je kleindochter is en dat ze jou gruwelijk gemist heeft.

GRETA: Mijn kleindochter? *(kijkt nog eens naar Daysie)* Jolien? Ben

jij dat?

DAYSIE: No I am Daysie from the United States?

GRETA: Wat?

COR: Ze heet Daysie en ze komt uit Amerika! De United States!

GRETA: Maar ik heb helemaal geen kleindochter in de joe, joe joe, ...in Amerika. Ik heb maar één kleindochter. Jolien! En dat is de dochter van mijn jongste zoon Henk en Thea. En die woont gewoon hier in het dorp. Maar wacht eens..... *(stoot Jan aan)* Zeg Jan, heeft Annie niet een kleindochter die in Amerika woont?

JAN: Ja nu je het zegt, dat heeft ze al wel eens verteld.

GRETA: *(tot Daysie)* Luister! Je bent een beste meid, maar wil je alsjeblieft wel van mijn schoot afgaan? Dat kunnen die broze botten van mij niet meer zo goed hebben. *(Daysie staat op)*

COR: *(slaat op zijn knie)* Nou, die knie van mij kan dat gewicht van jou nog wel hebben. Dus kom maar fijn even bij opa Cor zitten.

GRETA: *(staat op. Fel)* Pas op jij oude gek. *(waarschuwt dreigend met haar vinger)* Als ik bij je moet komen is het te laat. Dan sla ik je er eentje om de oren. *(komt dreigend op hem af)*

COR: *(houdt beschermend zijn handen voor zijn oren)* Ja ja, die losse handjes ken ik inmiddels wel van jou. *(Daysie houdt Greta tegen en gebaart haar om rustig te blijven. Gaat dan naar Cor)* Goed zo, meisje. Wat zij allemaal vertelt daar moet je niks op uit doen. *(slaat nog eens uitnodigend op zijn knie)* Dus kom maar fijn bij mij zitten.

DAYSIE: *(kijkt hem vernietigend aan)* No thanks! You are a dirty old man. *(ziet dan zijn natte broek. Slaat beide handen voor haar ogen)* Oh my God! You did it in your pence!

GRETA: Toe Cor, wat zegt ze toch allemaal?

COR: *(maakt een wegwerp gebaar met zijn hand)* Oh... Niks... Niks geen bijzonders. *(stopt half zittend, half achterover liggend de theedoek achter zijn broekboord om de natte plek te verbergen)*

JAN: *(zonder opkijken van zijn krant)* Ze zegt dat hij een vies oud mannetje is en dat hij zich in de broek gepiest heeft.

COR: *(staat op)* Nou breekt mij toch de klomp. Normaal gesproken versta je nog geen woord Nederlands, en nu versta je Engels! Weet je wat ? Ik ben er helemaal klaar mee! Ik ga!

GRETA: *(kijkt naar de theedoek. Liefjes)* Ach ga je de zuster soms

helpen met het eten koken?

COR: Wat zeg je? Ik de zuster helpen met eten koken? Hoe kom je er bij?

GRETA: Nou ja.....Omdat jij je schortje al voor geknoopt hebt! Ik moet eerlijk zeggen.....Staat je geweldig!

COR: *(gooit de theedoek kwaad weg)* Barst toch allemaal! Ik ga naar mijn kamer. En met jou! *(wijst op Greta)* praat ik niet meer! *(gaat boos rechts af naar zijn kamer)*

GRETA: *(pakt de theedoek op. Roept hem nog na)* Pas maar op dat jou de aardappels niet aanbranden!

JAN: Maar Greta toch!

GRETA: Ach wat! Laat hem lekker in zijn eigen sop gaar koken. Wat een gekke kerel! *(dan tot Daysie)* Luister meisje, kunnen we misschien ook in het Nederlands met elkaar verder praten? Ik versta er echt helemaal niks van, en zoals je hebt gezien is mijn tolk zojuist kwaad weggelopen.

DAYSIE: *(gaat bij Greta aan de tafel zitten. Gaat nu verder in het Nederlands met een Engels accent. Er mag af en toe wel een Engels woord tussen zitten, maar moet wel verstaanbaar zijn voor het publiek)* Dat is oké. Ik spreek en versta nog altijd Nederlands. Maar....Maar als ik het goed begrepen heb, dan bent u helemaal niet mijn grandma?

GRETA: Nee, ik denk dat dat Annie is.

DAYSIE: Oh yes, mijn grandma heet inderdaad Annie. *(spreekt het uit als Ennie)* En waar is ze?

GRETA: Oh, ze is even op haar kamer. *(wijst op de kamer van Annie)*

DAYSIE: Oh wat een surprise zal dit voor haar zijn. Ik ga gelijk naar haar toe. *(staat op)*

GRETA: *(houdt haar tegen)* Wacht! Annie krijgt een hartverlamming als jij in een keer voor haar neus staat. We moeten haar eerst wel voorzichtig voorbereiden.

DAYSIE: Maybe heb je wel gelijk, maar ik kan haast niet wachten om haar te zien. Het gaat toch allemaal nog wel oké met haar?

GRETA: Oh ja hoor. Ze redt zich nog prima. Het lopen gaat zo hard niet meer en soms is ze wat vergeetachtig. Maar ach, wat wil je op deze leeftijd. *(de deur van de kamer van Annie gaat een klein stukje open)*

BETTY: *(van achter)* Zo Annie, ik heb de deur al open gezet. Nu nog even de rollator.

ANNIE: Fijn zuster. En als je dan nog even een schone zakdoek voor mij wil pakken? Ja daar in de bovenste la.

GRETA: Oh nee, daar komt ze al aan. Kom op Daysie. Verstop je maar snel even op mijn kamer. *(loopt zo snel ze kan met Daysie naar haar kamer. Duwt haar naar binnen)* Als het zover is dan roep ik je wel. En op de tafel staan nog wel pepermuntjes. Als je er eentje wilt hebben dan pak je maar. Tot zo! *(doet de deur snel weer dicht. Loopt snel terug en gaat op de bank zitten. Zucht een keer diep)* Oei, oei, dat was nog net op tijd.

BETTY: *(met Annie op)* Zo Annie, waar wil je zitten? Aan de grote tafel? Of Lekker even op de bank?

GRETA: Kom maar gezellig even bij mij op de bank zitten Annie.

BETTY: *(helpt Annie op de bank. Zet haar rollator aan de kant. Dan tot Greta)* Weet jij ook waar Cor is?

GRETA: Cor had eens weer de bokkenpruik op en is naar zijn kamer gegaan.

BETTY: Ach ja! Die trekt vanzelf wel weer bij. Heb jij inmiddels de aardappels geschild Greta?

GRETA: Ja hoor! Ze staan daar op de tafel.

BETTY: Mooi! Dankjewel Greta. Dan neem ik ze gelijk mee naar de keuken. Neem jij het mandje met de aardappelschillen even voor mij mee Jan?

JAN: Wat zeg je?

BETTY: Of jij het mandje met aardappelschillen even mee wilt nemen.

JAN: Ja natuurlijk doe ik dat zuster. *(staat op, pakt zijn wandelstok die achter zijn stoel hangt)*

BETTY: En zou je dan voor mij ook de boontjes willen vleten?

JAN: Wat moet ik weten?

BETTY: *(wat harder)* De boontjes vleten!

JAN: Dat is goed! Dat doe ik graag voor jou zuster. *(pakt het mandje van de tafel en sloft achter Betty aan naar de keuken)*

ANNIE: Kunnen we niet beter aan de grote tafel gaan zitten? We zouden toch samen nog een potje rummikub spelen?

GRETA: Nee, dat doen we een andere keer wel. Daar heb jij nu absoluut geen tijd voor.

ANNIE: Hoezo geen tijd? Ik heb de hele dag de tijd.

GRETA: Hou je vast Annie! Want ik heb een hele grote verrassing voor jou.

ANNIE: Een verrassing? Voor mij? Wat dan?

GRETA: *(geheimzinnig)* Er is bezoek voor jou.

ANNIE: Bezoek voor mij? *(kijkt rond)* Maar wie dan? Ik zie niemand. En waarom doe je zo geheimzinnig?

GRETA: Omdat het iemand is die je heel, heel lang niet gezien hebt.

ANNIE: *(denkt na)* Iemand die ik heel lang niet gezien heb?....Maar wie dan?....Ik zou het echt niet weten. Dus zeg het maar.

GRETA: Je kleindochter is hier.

ANNIE: Mijn kleindochter? Janneke? Haha, die is er vorige week nog geweest hoor.

GRETA: Nee niet Janneke, maar Daysie. *(spreekt het uit als Deezie)* Je kleindochter uit Amerika is hier.

ANNIE: *(slaat beide handen voor haar gezicht)* Wat zeg je Greta? Deezie is hier? Och Greta, weet je wel hoelang ik haar niet gezien heb? Dat is denk ik al wel zo'n tien jaar. Af en toe stuurt ze mij wel eens een brief of een foto. Wacht, volgens mij heb ik er nog eentje in mijn portemonnee zitten. *(pakt haar tas, haalt een foto uit haar portemonnee)* Kijk maar!

GRETA: Ja, dat is ze!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto